

den stigende Virksomhed i Byggefagene afgiver et umiskjendeligt Bevis derfor thi hvis Bygningsforetagender ikke afgive en tillokkende Avance, vilde Kapitalerne forlængst have trukket sig tilbage fra denne Virkefæds — saa kan der heller ikke være nogen absolut Nødvendighed for, at der nu indtræder et forandret Forhold, da hverken Husleiepriserne ere i en saadan Dalen, eller Afgifterne i en saadan Stigen, at det kan betinge Nødvendigheden af at kunne bygge billigere.

Ad 2) maa vi bemærke, at det forekommer os i sig selv at være den bedste Modsigelse af de Herrers Punkt 5, da det dog maa staa klart for Enhver, at, saafremt Arbejderne virkelig havde tiltvunget sig en Arbejds løn, som stod i nogetsomhelst Misforhold til Livsforbrødenhedernes Pris, — som dog til enhver Tid maa være den rette Maalestof for Arbejdstkraftens Værdi, — saa vilde det være saa fordelagtigt for Mestrene at antage Lærlinge, at denne Klage aldrig vilde være kommet til orde; men Prisen for en Lærlings simpleste Underhold i hele Læretiden beløber sig til en saa stor Sum, at en saadan Lærlings forøgede Dygtighed i de sidste af Læreaarene ikke med nogen rimelig Fordel kan dække Underskudet fra de første Aaringer, da Lærlingen ved sin Arbejdstkraft ikke kunde dække Udgifterne ved sit Underhold. I det Hele taget er det indlysende, at hvis Smederhaandværket var saa indbringende, som de Herrer Andragere til Rigsdagen synes at forudsætte, da vilde uden Tvivl Tilstrømningen af unge Menneker ligesaagodt søge hen til dette som til ethvert andet fordelagtigt Fag.

Ad 3) er det vistnok tilstrækkeligt at henlede det høje Things Opmærksomhed paa, at saafremt virkelig den i Tarifen foreslaaede høje Indførselstold for særdivt Smederarbejde overstiger den Værdiforøgelse, som Arbejdet har erholdt ved at gjøres fuldstændigt i Udlandet, da kan den Særliggjørelse i og for sig heller ikke staa i saa høi en Pris i Indlandet, at det kan forsvares i de enkelte Bygherrers eller Byggekonfartiers forbigaaende Interesse at ødelægge et Fag, som afgiver Ethvert for en talrig Klasse Medborgere, ved igjennem en Løbsagiftelse at tvinge Arbejdsprisen ned til at staa i komplet Misforhold til Prisen paa Livsforbrødenhederne.

Ad 4) at, naar det er den væsentligste Fordel, som Andragerne tro at kunne love Staten, at Indførselstolden for fremmed Smederarbejde ved den attraaede Forandring i Løbsatsen fremdeles vil kunne indbringe 8,608 Rd. aarlig istædefor de kalkulerede 5,000 Rd., da er vistnok denne Fordel af 3,608 Rd. aarlig aldeles forsvindende i Sammenligning med Statens Tab ved, om flere Hundreder af Arbejderfamilier bringes til Randen af Undergang ved, at det Fag, hvortil deres Forsørgere have offret sig, pludselig ødelægges.

Ad 5) kan det ikke Andet end forbause, at i samme Dieblit som de Herrer beklage, at Mestrenes Fortjeneste er bleven begrændset ved Arbejdernes forøgede Løn, netop deri vilde søge en Grund til Støtte for Andragendet, hvis Opfyldelse langt yderligere vil beståre disse Mestres Fortjeneste, og skuffeligen.

Ad 6) at Paastanden om, at Faren for vor egen Industris Bestaaen i den paagjældende Retning mere er indbildt end virkelig, kun er en aldeles løs Paastand, som sauner enhver Skygge af Bevis eller Begrundelse, og at Anvisningen paa, at de Arbejdere, som, efter den forønskede Nedsættelse af Løbsen har fundet Sted, ikke længere kunne ernære sig ved det tillærte Fag, kunne gaa over til beslægtede Haandværk, røber et paataget eller virkelig fuldstændigt Ukjendskab til, hvor vanskeligt og i mange Tilfælde umuligt det er for en i et Fag oplært og i mange Aar beskæftiget Mand at staa over i et andet, og hvor uoverkommeligt det som oftest vil være at erholde Arbejde i et saadant, da man ganste naturligt i ethvert Fag til enhver Tid foretrækker de Arbejdere, som fra den tidligste Ungdom ere oplærte i Faget.

I Henhold til det her Anførte vove vi derfor i Nødvendighed at andrage for det høje Folkething om: at der ved Løbspørgsmaalets Behandling paa det Bestemteste maa blive fastholdt den i det forelagte Lovudkast foreslaaede Indførselstold for særdivt Smederarbejde af 2 Ore pr. Pund, naar det er af Fyr eller Gran, og af 4 Ore pr. Pund, naar det er af andre grove Træsorter.